

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 26-05-59936 ברק נ' הלוי

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן

יוספה ברק

מבקשת

נגד

משה הלוי

משיב

החלטה

לפני בקשה למתן צו, לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב 2001.

בתמצית אציין, כי לטענת המבקשת, מאז שנת 2018, מנהל המשיב מסע רדיפה אובססיבי כנגדה במרחב הווירטואלי. נטען, כי בחודשים האחרונים חלה עליית מדרגה בקצב הפרסומים של המשיב כנגדה ובתוכנם, זאת על רקע הליך משפטי אחר המתנהל בין השניים, וכן הליך המתנהל בפני ועדת האתיקה של עורכי הדין כנגד מי שנטען כי היא חברתו הטובה של המשיב אשר המבקשת היא אחת מן העדים שזומנו במסגרתו. לבקשה צורפו 12 פרסומים, שפרסם המשיב בדף הפייסבוק שלו, בין התאריכים 08.03.26 – 18.05.26. לטענת המבקשת, יש בפרסומים מושא הבקשה בכדי לבזות ולהשפיל אותה, הם פוגעים בשלוות חייה ומהווים הטרדה. לפיכך, עתרה המבקשת במסגרת הבקשה (סעי' 18), כי בית המשפט יתן צו האוסר על המשיב, או מי מטעמו, באופן גורף, לפרסם כל מידע, רמיזה, תמונה או התייחסות למבקשת.

רקע דיוני:

הבקשה דנא, הוגשה ביום 20.05.26.

כב' השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ', מצאה שלא ליתן צו במעמד צד אחד וקבעה את התיק לדיון, במעמד שני הצדדים לפנייה.

לדיון שהתקיים ביום 26.05.26, התייצבה המבקשת, אך לא נרשמה הופעה למשיב. כב' השופטת סבחת-חיימוביץ', קיימה דיון במעמד המבקשת בלבד, ואחר – ביום 29.05.26, ניתנה על ידה החלטה, במסגרתה התקבלה הבקשה, באופן חלקי, באופן שניתן צו האוסר על המשיב לפרסם, בכל מדיה החברתית או בכל פלטפורמה אחרת, "פרסומים הנוגעים למבקשת הכוללים כינויי גנאי, ביטויים מבזים או משפילים, או תוכן העולה כדי הטרדה מאיימת".

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 26-05-59936 ברק נ' הלוי

תיק חיצוני:

1 ביום 31.05.26, הגיש המשיב ערעור על החלטה זו, ולאחר שניתנה למבקשת זכות תגובה, ניתנה
2 ביום 01.06.26 החלטת כב' בית המשפט המחוזי, לפיה מבלי לקבוע מסמרות ועל מנת ליתן למשיב
3 את יומו בבית המשפט, בוטלה החלטתה של כב' השופטת סבחת-חיימוביץ', והדיון הוחזר לבית
4 משפט זה, על מנת שיקויים דיון במעמד שני הצדדים.

5
6 לאחר שהושב התיק להתברר בבית המשפט דכאן, הועבר התיק להתנהל בפני כב' השופט ישראל
7 פת, נוכח יציאתה של השופטת סבחת – חיימוביץ' לשבתון. בהמשך, הוגשה בקשת המבקשת
8 ל"שקילת מינוי מותב אחר", וביום 03.06.26, ניתנה החלטת כב' השופט פת, לפיה אף שאינו מקבל
9 את טענות המבקשת ביחס למניעותו לדון, ולמען מראית פני הצדק, יש להעביר את התיק לכב'
10 סגנית הנשיא לניתובו מחדש.

11
12 על פי החלטת כב' סגנית הנשיא, השופטת רנה הירש, נותב התיק למותב זה ונקבע לדיון ליום
13 16.06.26. על פי החלטתי מיום 09.06.26, הוקדם מועד הדיון להיום.

14
15 מאז הושב התיק להתברר בבית משפט זה, הגיש המשיב תגובתו בכתב, במסגרתה התייחס עובדתית
16 לפרסומים מושא הבקשה, טען לפרסומים נגדיים של המבקשת כלפיו וכן כי פעל באופן חוקי מכוח
17 חופש הביטוי.

18
19 בנוסף הוגשו ע"י המבקשת מספר בקשות (פרט לבקשה הנוגעת למותב הדן); "בקשה דחופה לעיון
20 מחדש בהחלטה מיום 29.05.26", "בקשה דחופה למתן צו ארעי", "בקשה דחופה וחוזרת למתן צו
21 ארעי", "בקשה להשתת הוצאות בשל ניצול הליכי משפט לרעה".

22
23 לדיון שהקיים היום לפניי התייצבו המבקשת והמשיב, והשלימו טיעוניהם בעל פה.

דיון והכרעה:

24
25
26 ראשית, אבהיר, כי מעת שביטל כב' בית המשפט המחוזי את החלטתה של כב' השופטת סבחת-
27 חיימוביץ', והדיון הועבר למותב זה, דנתי בבקשה "דה נובו", קרי מראשיתה. אומר כבר עתה, כי
28 לאחר שעיינתי בשלל בקשותיה של המבקשת, על נספחיהן, ולאחר שהובאו לפני גם טיעוניו בכתב
29 של המשיב והצדדים השלימו טיעוניהם בעל פה, איני רואה עין בעין עם מסקנותיה של כב' השופטת
30 סבחת-חיימוביץ' ונחה דעתי כי דינה של הבקשה להידחות, ואלו נימוקיי;

31
32 אין חולק, כי בין הצדדים היסטוריה של ניהול הליכים משפטיים הדדיים (לרבות הליכים לפי החוק
33 למניעת הטרדה מאיימת) וסכסוך ארוך ומתמשך, במסגרתו - בין היתר - פרסם כל אחד מהם

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 26-05-59936 ברק נ' הלוי

תיק חיצוני:

פרסומים שונים (ובלתי מחמיאים) אודות האחר. כיום, תלוי ועומד בין השניים הליך קובלנה, שהגישה המבקשת כנגד המשיב (ק"פ 66111-01-23 (עכו)), בגין טענות ללשון הרע ופגיעה בפרטיות.

מושא הבקשה שלפניי, הם 12 פוסטים שפרסם המשיב בדף הפייסבוק שלו, שאף שרובם אינם מציינים את שמה של המבקשת, הם מרמזים עליה, תוך צירוף העתקי החלטות שיפוטיות, מהליכים שונים, וכינויה בכינויים שונים, כגון "לוזרית", "יחצנית כושלת", "משמיצנית סדרתית".

המשיב אינו חולק, כי הפוסטים האמורים מתייחסים למבקשת. אך טוען, כאמור, כי אלו מהווים חלק מהתנהלות הדדית בינו לבין המבקשת, בהליכים משפטיים ובמרשתת, ואשר חוסים תחת זכותו לחופש הביטוי.

סעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, קובע, כי:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

סעיף 2(א) לחוק מגדיר, כי:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

ואמנם, הפסיקה הכירה בכך שבנסיבות מסוימות, פרסומים עשויים להיכנס בגדרי "הטרדה מאיימת", כהגדרתו של החוק, אך לשם כך יש להיווכח כי מדובר בפרסומים רבים, שיש בחזרתיות הכפייתית בהם, בתדירותם ובחשיפה להם זוכרים, בכדי לפגוע בשלוות נפשו של המבקש. ראוי להזכיר, כי מתן צו על פי החוק יש בו בכדי להגביל באופן משמעותי את חירויותיו של אדם, והוא ננקט במקרים שבהם נדרש סעד דחוף ומיידי כדי למנוע פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו של המבקש. מכאן, שאין די ברצף פרסומים מכפישים כדי להצדיק את תחולתו של החוק למניעת הטרדה מאיימת ועל מנת שבית המשפט יגיע לכדי מסקנה, שאין אנו מצויים בגבולות דיני לשון הרע; בעוד שחוק איסור לשון הרע נועד להגן על האינטרס של אדם בשמירה על שמו הטוב בעיני הבריות, החוק מניעת הטרדה מאיימת מתמקד במניעת מעשה המשפיע באופן שלילי על אדם, במיוחד בהקשר של תחושותיו ושלוות נפשו ובהשפעתו הנמשכת של הביטוי על האדם עצמו, בשל כך שהוא מאיים עליו או פוגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 26-05-59936 ברק נ' הלוי

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

ר' למשל, ע"א 1836-11-25 (מרכז) יהונתן חן נ' שמואל אליהו ואח', שם נקבע כי "אין די בהיות הפרסום מכפיש, בכדי להפכו להטרדה מאיימת, אף שהדעת נותנת כי יש בו בכדי להפריע לשלוות חייו של מושא הפרסום. סבורני... כי על מנת שפרסום מכפיש יהווה הטרדה מאיימת, יש לבסס חזירה ממשית של אותו פרסום לד' אמותיו של מושא הפרסום, עד כדי חוסר יכולת לנהל שגרת חיים תקינה וזאת מעבר לקושי שחש כל מי שאמירות פוגעניות מתפרסמות בנוגע אליו".

ובהמשך: "פרסום לשון הרע, אף שעלול לפגוע, לעתים באופן אנוש, בשמו הטוב של אדם ולהכפישו, אינו בא בגדר הטרדה מאיימת, אלא אם אופן הפרסום נושא אופי מאיים ומטריד, ופוגע באפשרותו של הנפגע לקיים שגרת חיים תקינה במרחב הפרטי ללא הפרעה"

במקרה דנן, מדובר ב- 12 פרסומים, שפרסם המשיב, במהלך כחודשיים וחצי. הפרסומים הועלו בדף הפייסבוק שלו, אשר על פי טענת המבקשת עצמה זוכה לחשיפה מצומצמת (בבקשתה מיום 05.06.26, טענה המבקשת למיעוט ה"טראפיק" ומיעוט העוקבים בעמוד הציבורי של המבקש). עניינם של הפרסומים הוא בעיקר בהחלטות שיפוטיות שניתנו בהליכים משפטיים שהמבקשת היא צד להם, אין מדובר בפרסומים חודרניים או פולשניים לד' אמותיה של המבקשת.

ואמנם, אין להמעיט מהעלבון שוודאי חשה המבקשת משימוש המבקש בכינויים מבזים כלפיה, אך מעיון בפרסומים שהעלתה המבקשת עצמה בעניינו של המשיב, ניתן ללמוד שלא רק קולמוסו של המשיב נוטף ארס; כך, במספר פרסומים של המבקשת מן העת האחרונה (שניים מהם תוך כדי ניהול ההליך שבכותרת), כינתה המבקשת את המשיב "אובססבי", "אחד שמתעלק", "ארחי פרחי" ו"האקר", וזאת תוך התייחסותה להליכים משפטיים שונים בהם מעורבים השניים. גם במסגרת כתבי הטענות שהגישה המבקשת וטיעוניה בעל פה, לא חסכה המבקשת בהתייחסות למשיב בכינויים מבזים.

בהחלטה שניתנה ב- ה"ט 24-05-34850, הליך דומה שהגישה המבקשת כנגד המשיב, כתב כבי' השופט קובי אסולין, כהאי לי שנא: "החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד לתת מענה דחוף ומתוחם ולא למסכת העניפה אותה העלו הצדדים במסגרת בקשותיהם, תגובותיה ותשובותיהם על נספחיהם וריבוי ההליכים ביניהם, שנזכרו בהם על המחלוקות העובדתיות והפרשנות אשר נתן כל אחד מהם, הליכים הדורשים בירור עובדתי ומשפטי נרחב, שמקומם, כאמור, במסגרת הליך אזרחי מתאים". אין לי אלא לאמץ מסקנה זו בשתי ידיים.

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 26-05-59936 ברק נ' הלוי

תיק חיצוני:

סוף דבר:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

מן הנימוקים המפורטים לעיל, ולאחר שהגעתי לכלל מסקנה כי הטענות שבבסיס הבקשה אינן מקימות עילה למתן צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, אני דוחה את הבקשה.

במכלול הנסיבות שפורטו לעיל, איני עושה צו להוצאות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

ניתנה היום, כ"ה סיוון תשפ"ו, 10 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

אושרית הובר היימן, שופטת

11

12

